

Postępy w terapii doustnej w szpiczaku mnogim

Advances in oral therapy for multiple myeloma

Gareth J Morgan, Biju Krishnan, Matthew Jenner, Faith E Davies

Konwencjonalne dożylnie schematy chemioterapii są toksyczne, niewygodne i ujemnie wpływają na jakość życia pacjenta, a leczenie doustne byłoby bardziej pożądane u większości pacjentów z nowotworem. Szpiczak mnogi jest drugim, najbardziej powszechnym złośliwym nowotworem hematologicznym, ale nie można go wyleczyć konwencjonalną i wysokodawkową chemioterapią. Opracowywane są nowe doustne terapie, mające na celu komórki szpiczaka lub szpiku kostnego, takie jak immunomodulatory - talidomid i lenalidomid, które są wysoce efektywne, oraz (jak dotąd) powodują małe skutki toksyczne. Kilka leków we wczesnych fazach rozwoju wykazało aktywność przeciw szpiczakowi, są to: CHIR-258, który hamuje receptor 3 czynnika wzrostu fibroblastów; NVP-ADW742, który hamuje receptor 1 insulinopodobnego czynnika wzrostu; oraz PTK787, który hamuje naczyniowo-śródbłonkowy czynnik wzrostu. Dodatkowe leki nakierowane na wyłączenie wyciszonych genów obejmują inhibitory deacetylazy histono-wej. Oczekuje się, że dostępność różnych terapii doustnych udoskonali schematy leczenia, i stosowane sekwencyjnie lub w połączeniu, zaoferują możliwość uczynienia szpiczaka mnogiego chorobą chroniczną, tym samym przedłużając życie pacjentów i poprawiając jego jakość

